

Подолання мовних та комунікативних бар'єрів : методика викладання гуманітарних дисциплін студентам немовних спеціальностей

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

7-8 червня 2013р.

С. 61-63

Навчання професійно-орієнтованої лексики у системі підготовки майбутніх інженерів комп'ютерних систем

У зв'язку з тим, що Україна увійшла до Болонської конвенції стало зрозумілим, що потрібні трансформації у галузі новітніх технологій. В умовах широких міжнародних контактів важливо спілкуватися з громадськістю різних країн, розвивати професійно-ділові та особисті контакти із зарубіжними партнерами, колегами, читати різні комп'ютерні програми іноземною мовою. В цьому контексті всі методики викладання іноземних мов мають бути націлені на спеціалізацію навчання та максимальну адаптацію студентів до майбутнього контакту з іншомовним середовищем.

Принцип комунікативності є провідним методичним прийомом, який сприяє успішному досягненню мети – навчити майбутніх інженерів здійснювати іншомовне мовленнєве спілкування в межах засвоєного навчального матеріалу. Разом з цим навчання іноземної мови майбутніх фахівців повинно розглядатися крізь призму їхньої подальшої професійної діяльності.

Метою навчання іноземної мови за професійним спрямуванням є формування спеціалізованої компетенції у сферах професійного та ситуативного спілкування, оволодіння новітньою фаховою інформацією через іноземні джерела. Широки перспективи наукової та ділової активності вимагають від студентів не тільки навичок володіння усною іншомовною мовою, але рівною мірою й компетентних навичок володіння комп'ютерами. Робота над лексикою в сучасних умовах розглядається в світлі завдань розвитку мовних умінь, і питанням

навчання лексики приділяється велика увага. При цьому слід мати на увазі, що володіння будь-якою мовою здійснюється на двох основних рівнях: на рівні продукування і на рівні розуміння. В процесі оволодіння іноземною мовою різниця між умінням в галузі розуміння і в галузі мовлення поступово зростає, взаємовідносини між активним і пасивним словником набувають зовсім іншого характеру. Зв'язок між активною і пасивною частиною словника полягає в тому, що активний словник являє собою ядро лексичного запасу студентів. Цей зв'язок слід розуміти так, що весь словник слід засвоїти рецептивно, а його ядро, активну лексику, також продуктивно. Такий диференційований підхід до відбору лексики, що витікає з наявності і особливостей активного і пасивного словника, відповідає реальним умовам навчання іноземної мови. Для того, щоб досить вільно читати науково-технічну літературу і розуміти комп'ютерні програми, а також вміти порозумітись з спеціалістами, в першу чергу потрібна кількісна і якісна конкретизація бажаних результатів навчання, тобто встановлення конкретних критеріїв володіння мовою на фонетичному, лексичному, граматичному рівнях. З цією метою в свою чергу необхідно відібрати: а) фонетичний, б) лексичний-загальномовний, загальнонауковий і термінологічний, в) морфолого-синтаксичний мінімум у відповідності з рецептивною і продуктивною сторонами поставленої мети навчання.

Однією з основних проблем у проведенні відбору лексичного мінімуму є встановлення принципів та критеріїв відбору. При цьому слід мати на увазі, що принципи відбору – це ті керівні основи, на яких створюється система критеріїв відбору. Таким чином поняття „принцип відбору” ширше за поняття „критерій відбору”.